

Kiteljesedett sokszínűség

10 éves a FUGA

JANKÓ JUDIT

A Budapesti Építész Kamara által alapított Budapesti Építészeti Központ, a FUGA 2009. október 1-jén nyílt meg két fontos szerepkörrel. Egyrészt lehetőséget nyújt az építészeknek szakmai bemutatkozásra, másrészt kapcsolatot teremt a szakma és a nagyközönség között, amit amolyan kultúrmisszióként kezel. Az évfordulóra programsorozattal készülnek, ennek kapcsán Nagy Bálinttal, a FUGA vezetőjével beszélgettünk.

Számvetés és ünneplés – egy évfordulóról ez jut először az eszünkbe. Ön szeret számvetést készíteni?

NAGY BÁLINT: Az évforduló kapcsán a számvetés elkerülhetetlen, de az igaz, hogy nem túlságosan szeretem, magánügyeimben nem is szoktam elvégezni. Most, a FUGA esetében tényleg van jelentősége, meg kell csinálni. Az ünneplést viszont szigorúan egyetlen estére korlátozzuk, azon az egyetlen programon lesz helye, aztán megyünk tovább. Szándékaink szerint az októberi, egyhetes programsorozatunk elsősorban a folytatásról szól – csak semmi nosztalgia! A számvetés bekerül egy 400 oldalas könyvbe, ebben – vállaltan szubjektív válogatásban – megmutatjuk, mi minden történt tíz év alatt. Ezenkívül nekem most az újrakezdés is eszembe jut. Olyan programokat találtunk ki, melyeknek eddig nem adtunk teret, vagy valamiért félbemaradtak, ám mi folytatandónak tekintjük őket. Nem volt még saját szervezésű konferenciánk és aukciónk, olyan típusú megszólaltatása a szakmának interjúkban és prezentációkban, melyeket most tervezünk. Ezekkel a programokkal azt szeretnénk megelőlegezni, hogy hogyan

képzelnék el a következő tíz évet. Amúgy ha nagyon nagy a siker, akkor eltöprengek azon, mit rontottam el...

A leggyakoribb jelző, amit olvastam önről, az az, hogy különc. Lehet egy intézményt külön módon vezetni?

N. B.: Lehet. Igyekszem mindent a magam módján csinálni, s ha rá is kényeszerülök arra, hogy ugyanazokat a mozdulatsorokat végezzem, mint mások, annak mindig más az összefüggésrendszere és a mozgatórugója.

A FUGA vezetésének előzménye tíz év magángalériázás. A galériavezetés olyan, mint egy szerelem: nincsenek külső elvárások, azt hívok meg, akit akarok, azt állítok ki, amit jónak gondolok, azt engedek be, akit hozzám közel állónak érzek. Sokkal személyesebb történet, mint ami itt van a FUGA-ban. Épp ezért sokáig nem is jelentkeztem a Budapesti Építész Kamara felhívására, mert azt gondoltam, nem nekem való feladat. Ez csapatmunka, gyakran érzem is az ebből származó feszültségeket és konfliktusokat, különösen most, amikor a működtetéshez egyre több emberre lenne szükség. De épp átéltem egy magánéleti és egy ahhoz kapcsolódó szakmai

válságot, és eljött egy pillanat, amikor nem volt más választásom, beadtam a pályázatot a FUGA vezetésére. Tíz év előzménnyel nem volt kérdés, hogy meg is tudom nyerni. Akkor elkezdtem csinálni valamit, amiről nem pontosan tudtam, hol húzódnak a körvonalai, az alapító pedig még kevésbé tudta, mit szeretne kapni.

Az individualista és a kollektív szemlélet egyszerre érhető tetten pályája, életútja során. Úgy különc, hogy közben közösségépítő. Hogy is van ez?

Névelő növények – rajzoló szépírók című kiállítás a debreceni Déri Múzeummal együttműködésben, 2013

Fotó: FUGA

N. B.: Én a saját magam által szervezett csapatokból is mindig kilógtam. Ez ugyanúgy vonatkozik az életforma-kísérletekre, mint a magántervezésre vagy az állami tervezőirodai gyakorlatra. Régen, ha véletlenül nyertünk egy tervpályázaton, rögtön elgondolkoztunk, mit csináltunk rosszul, hogy a zsűrinek tetszik. A magánirodámban együtt dolgoztam egy csodálatos munkatársnővel – sajnos pár éve meghalt –, aki betéve tudta a jogszabályi környezetet. Mindig megkérdeztem tőle, mi a teendő, mi a szabály, amit be kell tartani, aztán mást csináltam. Rendszeresen veszekedett velem: „Miért kérdezed, ha nem azt csinálsz?” „Azért, hogy tudjam, mihez képest térek el.” Mert akkor lehet valamit megfogalmazni

A FUGA homlokzata esti kivilágításban

karakteresen másképpen, ha ismerem a másik véleményét olyan mélységig, mint a sajátomat. Ez messzire vezető gondolat, most beszéljünk inkább a FUGA-ról!

Nem is feltétlen a személyisége miatt kérdeztem, hanem azért, mert a FUGA mégiscsak egy „művelődési ház”, abszolút közösségi tér.

N. B.: Erről eszembe jut az az este, mikor meghívták a Fészekbe az akkoriban működő három építészettel foglalkozó magángaléria vezetőjét, Kévés Györgyöt (Kévés Stúdió

Galéria), Winkler Barnabást (Hap Galéria) meg engem (N&n). Akkor elmondtam, hogy ez a három galéria három tiszteletre méltó öregember magánügye, akiknek szerencsájük, hogy megvan a hasonszőrű közönségük, akik érdeklődnek az iránt, amit ők mutatni akarnak. Mind a hárman gyökeresen mást csináltak, és mind a hármunknak megvolt hozzá a saját közönsége. A Kévés Galéria a Józsefvárosi Galériából nőtt ki, korosztályának legjobb építészeit és képzőművészeit párosította,

Rados Jenő hagyatéka, 2018. 2017-ben a hagyatéka egy része az örökös, Rados Márta szándéka szerint a FUGA tulajdonába került

foto: FUGA

színházat, a fölöttünk, az első emeleten évtizedekig működött Építők Műszaki Klubja alapján beraktuk a tudományos megközelítést – összeállt az a csomag, amit azóta is viszünk, bár nem minden ágát sikerült kifuttatni. Igyekszünk a minőséget szem előtt tartani – bármily közhelyesen is hangzik –, annak ellenére, hogy a finanszírozásunk az első években összehasonlíthatatlanul nagyobb volt, mint később vagy épp jelenleg. A kezdetektől befogadó intézményként működünk, egyre többen akarnak jönni, különböző művészeti ágakból jelentkeznek projektekkel. A merités, amiből válogatni lehet, nagyon nagy.

Milyen szempontrendszer szerint válogat?

N. B.: Igyekszem tudomásul venni, hogy az alapító és a hozzá tartozó közönség ízlése nem feltétlen egyezik az enyémmel, ez belső konfliktusforrás is tud lenni. Voltak olyan események, kiállítások, amiket én az N&n Galériában nem rendeztem volna meg, itt pedig szétrúgták a ház oldalát, mert akkora volt az érdeklődés.

Lebegett a szeme előtt valamilyen nemzetközi példa az elmúlt tíz évben?

N. B.: Erre a kérdésre nagyon egyszerűen tudok válaszolni: nem. Építészeti galériát ugyan sok kiválót ismerek, de a FUGA nem egyszerűen egy építészeti galéria. 1986 őszén kerültem ki Soros-ösztöndíjjal New Yorkba, ott ismerkedtem meg Batár Attilával, akit mesteremnek tekintek. Ő hívta fel a figyelmemet a világ vezető építészeti galériájára, a Storefrontra, amely ugyan csak akkora, mint a FUGA utcafronti terének a fele, de a kuratóriumában világhírű építészek ülnek. Trapéz alakú tér, az egyik vége hatvan centiméter, a másik négy méter, de Steven Holl tervezett hozzá egy olyan homlokzatot, amitől az egész terem kinyílik az utcára, és a kinyitható, kiforgatható betonfalak fantasztikus teret hoznak létre. Ezt a galériát látva döntöttem el, hogy én is nyitok egy építészeti galériát, 2000-ben ebből az inspirációból lett az N&n. A FUGA viszont teljesen más. Vannak a világban olyan intézmények, ahol több művészeti ág együtt dolgozik, de tudomásom szerint olyan, amely az építészetten alapul, és az összes társművészetet befogadja, nincsen.

Kiknek a szívügye ez a ház?

N. B.: Az itt zajló események felől érdemes ezt a kérdést vizsgálni. A Régi Épületek Kutatóinak Egyesülete tizedik éve minden hónapban tart itt egy rendezvényt, ezen a saját közönségük jelenik meg. Az ICOMOS kertművészet tagozata nyolc éve minden hónapban

foto: FUGA

A *Boom/Room. Új építészet* című kiállítás. Az észti építészet hagyományait, közelmúltját és jelenét három kiállítás mutatta be egy időben Budapesten 2013-ban

A *Nyolc évtized otthonai. Győr-Moson-Sopron megye lakóépületei 1910–1990* című kiállítás, 2017

a „3 építész+3 képzőművész, 10 építész+10 képzőművész” kiállítási elvet érvényesítve. Nagyon jó anyagokat és izgalmas külföldi kiállítókat hozott többnyire Dél-Amerikából, mert a geometrikus absztrakt volt a fő irány. Az N&n Galéria az alapításakor mindenevő volt, a kortárs építészet mellé bevette a már nem élő, de kortárs gondolkodású alkotókat – például Molnár Farkast – a fiatalok mellé. A Hap Galéria pedig az elhunyt kortársakra helyezte a hangsúlyt.

A FUGA teljesen más ebből a szempontból, nincs olyan saját közönsége, mint egy galériának. Akkor is sokszíniúnek kellene lennie, ha az előbb felsorolt kortárs galériák nem szűntek volna meg, de így ezeket a hagyományokat is át kellett vennie, s emellett megteremteti a saját világát. A galériáknak volt egy 50 fős kemény magja, amelyik minden

rendezvényen ott volt, hiszen erősen kötődtek ahhoz a szellemiséghez. Itt a FUGA-ban minden este más-más 50 ember van jelen, és ez megsokszorozza a központ hatékonyságát. Ráadásul párhuzamosan zajlanak az események, egy építészeti kiállítás nyitvatartása alatt a kiállítóterben rendezett koncertek és irodalmi estek alkalmával az a közönség is megnézi a tárlatot, aki be nem jött volna egy építészeti kiállításra. Ezért is nehéz arra válaszolni, mekkora a FUGA látogatottsága, mert nem azonos az egy kiállításra érkezők számával, annál lényesen nagyobb.

Mit szeretett volna áthozni az N&n Galériából?

N. B.: Áthoztam az ott már elinduló, de itt kiteljesített sokszínűséget. Az építészet az alap, a feladat is erről szól, azt ismerem a legjobban, de már a galériában is jelen volt a képzőművészet, az irodalom és a zene. A FUGA programjába a Katona József Színház közelsége révén beillesztettük a

tart egy rendezvényt – értelemszerűen a közönség soraiban vannak átfedések, de – ők is hozzák a saját embereiket. A Műegyetem tervezési tanszékei a kezdetektől évente megrendezik a *Párhuzamos vidékek* című kiállításukat, ahol a tanuló építészek már megjelennek a falakon – ezt én személyesen is nagyon fontosnak tartom, mert így abba nőnek bele, hogy meg tudják mutatni a munkáikat egy szakmai közegben. De említhetem a MOME-t és az összes vidéki egyetemet, ők is lehetőséget kapnak, hogy láthatóvá tegyék, mi zajlik náluk.

Egy intézmény rangja nem a működtetők szándékaival, inkább a közönség elvárásaival függ össze. A FUGA alakulásakor mondtam, s ez azóta is érvényes: ebben az országban 60–80 építészeti kiállítótér is lehetne saját közönséggel, de mivel ezek nincsenek, így mi vállaljuk fel egy intézményen belül a sokszínűséget. Tíz éve képzőművészeti kiállítótérből vagy kamarazenei koncertekre alkalmas helyekből is több volt a városban, ma már sokan állnak sorban nálunk, néha nehéz is visszautasítani őket.

Említette az évfordulóra megjelenő, a FUGA tíz évét megörökítő albumot, melynek Ön a szerkesztője. Milyen elvek alapján válogat?

N. B.: A könyv ugyanolyan sokszínű lesz, mint a FUGA maga – átvitt és a szó szoros értelmében egyaránt. Mérnökember vagyok, a szerkesztést egy egyszerű matematikai feladattal

A Vonalak és felületek. Polónyi István munkássága című kiállítás, 2016

kezdtem. A 400 oldalt elosztottam tíz évre, így 40 oldal jutott egyre, ebbe havi három esemény fér bele. Persze rögtön felborult a számítás, mert az első év, 2009 olyan sűrű volt, hogy kilenc plusz oldalt kapott az indulás körüli események miatt. A megnyitó napján adtuk át a Művészetek Hídját, mely az autós alagúttal kettévágott Petőfi Sándor utca fölött tizenöt hónapig jelképes és valódi fizikai kapcsolatot létesített a szemben lévő Katona József Színházzal. Egyetlen éjszaka alatt épült fel, s amikor összeveszett a főváros és a kerület, lebontották – a kalandos történetről szó lesz a könyvben is. A nyitó kiállításunk *Budapest szíve* címmel a Koszorú Lajos vezetésével összeállított budapesti belvárosi rendezési tervet mutatta be. Háromhetente nyílik új kiállításunk, 2009 októberében másodikként Pauer Gyula *Budapest szétlövete* – '56-os sztélek című anyaga került a falakra. Az első koncertünkről is megemlékezem a kötetben, ez Csalog Gábor zongorakoncertje volt, amit a *Budapest Építészeti Nívódíja 2009* kiállítás tablói között hallgatott a közönség. Sorra veszem az éveket, nem lesz egyszerű kiemelni néhány rendezvényt, mert minden évben sok értékes dolog történt. 2019 is teljes fejezetet kap, mert a könyv naprakész lesz, az október elején megnyíló öt új kiállítás már benne lesz, a július végén nyíló *Építészeti rajz mint műalkotás* mindenképp. Azt vettem észre, hogy minden évben vannak olyan spontán módon kialakuló csúcspontok, amelyek nagyon fontosak a ház életében. Ez utóbbi kiállítást ilyennek gondolom. Fontos, hogy tudatosítsuk a

közönségben, hogy az építészeti alkotás „munkaközi produktumai” – a digitális vagy kézi rajz, makett, animáció – művészi teljesítményt jelentenek, és adott esetben önálló műtárgyként is megállják a helyüket.

Hogyan lehet elérni, hogy széles körben elfogadottá váljon az építészeti tervrajz is műalkotás-ként? Miért fontos ez?

N. B.: Nagyon fontos üzenetnek tartom – már az N&n alapításakor is megfogalmaztam –, hogy a műalkotás értékű építészeti rajz tudatosítását addig a szintig kell elvinni, hogy az a műkereskedelem számára is értelmezhető legyen. Ettől még elég messze vagyunk, de a FUGA ebben is úttörő lesz. Az októberi születésnap héten lesz egy aukciós sorozatunk mindennap más műfajban, s az anyagot egy-egy, a témában jártas szakember állítja össze saját ízlése és kapcsolatrendszere mozgatásával. Itt a képzőművészet, a fotó, a design, a kézirat és a kotta mellé tudatosan betettünk egy olyan aukciót, ahol építészeti rajzok kerülnek kalapács alá.

Milyen vásárlókörre számítanak?

N. B.: Berlinben amellet, hogy természetesen építészeti múzeum is van, külön építészeti rajzmúzeum működik, s a világban számos

A Bán Ferenc építésze című kiállítás, 2015

intézmény gyűjt építészeti rajzot. Bízom benne, hogy itthon is fel lehet kelteni az érdeklődést. Több nagyon jól rajzoló építész ismerek, el tudom képzelni, hogy valaki együtt éljen egy Janáky István- vagy Bán Ferenc-rajzzal az otthona, irodája falán.

A 2000-es évek fordulójától az építészet és a képzőművészet nagyon erősen elkezdett közelíteni

egymáshoz, hangsúlyosan használják egymás eszköztárát, nekünk ez itt a FUGA-ban jól jön, erősíti a pozíciókat. A Magyar Képzőművészeti Egyetem rektora például nem sokkal ezelőttig egy építész volt, Csanádi Judit. Ő válogatja nekünk az anyagot a képzőművészeti aukcióra. Az építészeti aukciónak is van saját kurátora, gyűjteményekből, hagyatékokból és személyes felajánlásokból fog összeállni az anyag.

Mi történik most egy építész hagyatékával?

N. B.: Ez ma a legveszeélyeztetettebb területe a szakmánknak. Több tucat hagyatékról tudunk, amelynek nincsenek örökösei, vagy azok külföldön élnek, s amint meghalnak az özvegyek, a rajzok mennek a kukába. Személyes tapasztalatom is van ez ügyben: 2004-ben az N&n Galériában a debreceni építész, Mikolás Tibor életművéből rendeztem kiállítást. Gondosan dossziéba rendezett anyagból válogathattam. Néhány évvel később, Tibor halála után, a Hajdú-Bihar megyei Építészkarával közösen a FUGA-ban szeretnénk volna bemutatni az életművét – a hagyatékból egyetlen lap sem volt már elérhető. Tibor tanácsadó volt egy építőipari befektető cégnél, annak a telepén kapott egy irodát, ott tartotta az összes anyagát, aztán meghalt, és senki se tudja, mi lett a terveivel. Valószínűleg mikor kiürítették az irodáját, a kukába kerültek.

A FUGA nem vállalja fel a gyűjtést?

N. B.: A személyes kapcsolat miatt nálunk van például Zalotay Elemér hagyatéka, de mi ezt a feladatot nem tudjuk felvállalni, már csak a hely korlátai miatt sem. Ez azoknak az intézményeknek a dolga, akiknek ez alapítási feladatkörük, ám mindenütt kaotikus állapotok vannak. Az építészeti múzeum anyaga most éppen egy elfogadható átmeneti szállásra került, bár arról nincs

A Getting Things Done. Az épített környezet evolúciója Vorarlbergben című kiállítás az Osztrák Kulturális Fórum szervezésében valósult meg 2016-ban

FOTO: FLUCA

hír, miként kutatható. Pedig rengeteg kiváló magyar alkotó van, aki ezt megérdemelné.

Mitől válik ki egy építész a tömegből?

N. B.: Nehéz és összetett kérdés, de az biztos, a megépült házak mennyiségének és az építészeti nagyságnak nincs köze egymáshoz. Különböző korokban eltérő feltételeknek kell ehhez teljesülniük. Mikolás Tibor példája – és hosszan sorolhatnám annak a kornak az építészeit – arról szól, hogy a kevésbé alkalmazkodóképes, renitens, kicsit mást akaró építészeket a 60-as, 70-es években egyszerűen elűzték a fővárosból vidékre, így ott épültek meg azok a házak, amelyek Budapesten nem valósulhattak meg. Ivánka András Győrben, Mikolás Tibor Debrecenben, Zalotay Elemér Szombathelyen –, de minden vidéki városból lehet valakit mondani. Elfogadták, hogy nem a fővárosban alkotnak, s így létrehoztak egy-egy fontos életművet, és egész régiókat formáltak át a kor szellemére. Ez is egy út. Abban biztos vagyok, hogy a jó építész autonóm. De azt is látom, hogy napjainkban hogyan szűkül az építész mozgásteré; ma már a kivitelezési tervek nagy részét nem az építész, hanem a kivitelező csinálja. Egyik oldalról a befektető, a másiktól a kivitelező hasít ki egyre nagyobb területet a folyamatból, a megmaradó szűk mezsgyén kell az építésznek nagyot alkotni. A magyar közeg most

Rajk: látvány, filmszobrok és akcionista frottázsok, Rajk László kiállítása a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia székfoglalója alkalmából, 2019

nem alkalmas nagy építészek kinevelésére. Az októberi prezentációk során – ahová fiatalokat is meghívtunk – talán többet megtudok én is a harmincas generáció gondolkodásmódjáról, mert személy szerint is nagyon érdekel, miként próbálnak kitörni ebből a csapdahelyzetből. Látom, hogy a diplomabizottságok elé milyen kreatív tervek kerülnek, szomorú, hogy a piac elvárásai mennyire ledarálják néhány év alatt az egyedi gondolkodást.

Októberben a szakmai programok mellett aukciók is zajlanak majd a FUGA javára. Mire szeretné fordítani az ebből befolyó bevételt?

N. B.: Elég jól ellavírozunk a pályázati rendszerben, a FUGA költségvetése beállt egy stabil éves szintre, de nincs mozgásterünk, kitörési lehetőségünk, hogy bármely területen magasabb szintre léphessünk, pedig alapvető dolgok hiányoznak. Jó lenne, ha a koncertek, konferenciák végén is lenne levegő a teremben, a kiállításoknál korszerű világításra lenne szükség, minden rendezvénynél szükségeltetne üzembiztos hangosítás. Nem magasabb fizetést vizionálunk, bár ráferne a társaságra, hogy ne értelmiségi minimálbérért dolgozzon, de nem ez motivál. A szolgáltatásaink színvonalát szeretnénk emelni. A tervezett fejlesztések olyan előrelépést generálnának, amiből a ház jobban tudná finanszírozni a rendezvényeit. Ha klíma lenne a teremben,

akkor magasabb áron adhatnánk bérbe konferenciákra, ha saját zongoránk lenne, nem mi fizetnénk a hangszerért, hanem fordítva, és így tovább.

Szakmai tervek a jövőre nézve?

N. B.: A legfontosabb szerintem, hogy a tíz év alatt kialakult nemzetközi kapcsolatokat szorosabbá tegyük, oda tudjunk figyelni arra, mi történik másutt. Most abban a kellemetlen helyzetben vagyunk, hogy sorozatban fogadjuk a külföldi kiállításokat, de nem tudjuk viszonzni, mert nincs keretünk utazó kiállítás létrehozására akár szerzők köré, akár egy-egy téma köré csoportosítva.

Alkotók széles körének érdeke a ház fennmaradása, és a közönségnek is fontos, hogy legyen egy hely, ahol az ő ízlését veszik figyelembe. Az aukciósorozat arról is szól, hogy aki szeretné, hogy ez a ház fennmaradjon, és legalább az eddigi, de inkább magasabb színvonalon működjön, az tehessen és tegyen ezért valamit. Mi készen állunk a továbblépésre...

FELHÍVÁS

Kedves partnereink, látogatóink, támogatóink – építészek, képzőművészek, fotósok, zeneszerzők, designerek, írók és mindenki, aki járt és járni fog a FUGA-ba!

Október 2–6. között rendezendő aukcióinkra keressük és várjuk azokat a tárgyakat, műalkotásokat, amelyeket szívesen ajánlanak fel a FUGA működésének javítására.

Az idén áprilisban 3000. rendezvényét lebonyolító FUGA Budapesti Építészeti Központ 2019. október 1-jén ünnepli fennállásának 10. évfordulóját. A születésnapra nagyszabású programsorozattal készülünk. Egy héten át délelőttől késő estig nyitva áll majd a FUGA kapuja: nemzetközi konferencia, aukciók, kiállítások és beszélgetések váltják egymást, este pedig zenével, illetve irodalmi esttel búcsúztatjuk a napot. Elkészül a FUGA tízéves történetének képes krónikája, az Építészet Világnapján pedig belekezdünk a következő tíz évbe.

Bár a számok és a visszajelzések azt mutatják, hogy mind partnereink, mind látogatóink elégedettek a FUGA működésével és az általunk kínált lehetőségekkel, szeretnénk emelni szolgáltatásaink színvonalát, javítani a ház infrastruktúráját. Forrásaink azonban korlátozottak. Az éves költségvetésünk egynegyedét biztosítja az alapító, a Budapesti Építész Kamara, a költségvetés háromnegyedét a ház állítja elő pályázatok, eseményszervezés és a könyvesbolti bevételek összességéből.

A FUGA számokban: havonta 30–35 program | heti 1000–1500 látogató | évi 300–350 esemény | ~1800 tételes, folyton frissülő könyvesbolti árukészlet | 3 főállású munkatárs | további 6–7 fő alkalmi kisegítő és lelkes önkéntes | évi 60 milliós költségvetés

Októberi születésnapi programjainknak ezért része lesz egy aukcióorozat, melynek bevételét a FUGA működésének javítására és további fejlesztésére fordítjuk. Őt művészeti ágban várjuk az aukcióra felajánlott műveket: **a képzőművészet, a fotó, a design, a kézirat és kotta mellett az építészeti tervrajz és makett** is szerepelni fog. Magyarországon ez lesz az első építészeti tárgyú aukció.

Amennyiben szeretnének hozzájárulni a FUGA további sikeres működéséhez, kérjük, hogy az aukcióra felajánlott munkák digitális másolatát küldjék el nekünk a fuga.aukcio2019@gmail.com címre a szerző, cím, méret, anyag, technika és évszám feltüntetésével. A levél tárgyába írják be: FUGAaukcio 2019. Az aukciós katalógusok nyomdai átfutási ideje miatt a digitális anyaggyűjtés augusztus 5-én, hétfőn zárul.

Amire szükségünk lenne: | a nagyterem szellőzésének megoldása | korszerűbb kiállítási világítás | a 10 éves, elavult technikai berendezések cseréje (projektorok, monitorok, hangfalak, laptopok stb.) | biztonsági kamerarendszer | az évek óta húzódó felújítások kivitelezése | legalább 6 fő állandó, főállású munkatárs.

Az aukcióra és az azt megelőző kiállításra szánt műveket a felhívás közzététele után folyamatosan fogadjuk a FUGA-ban nyitvatartási időben, illetve előzetes egyeztetés után egyéni időpontban is. Az utolsó beérkezési határidő augusztus 26., hétfő. Az aukciós kiállításokat szeptember 5-én nyitjuk meg a ház minden termében, művészeti áganként rendezve. Az árverések október 2–6. között zajlanak, a művek számától függően 3–5 alkalommal. Minden művészeti ágról külön aukciós kiadvány készül nyomtatott és digitális formában.

A műveket kiállításra kész állapotban – paszpartuzva, keretezve, installálva, kéziratok esetében két papírlap között, az összes lehetséges hozzá kapcsolódó adattal vagy történettel – kérjük a helyszínre szállítani.

Kérjük, ha egyetért céljainkkal, támogassa a FUGA működését, további 10 évét azzal, hogy felajánlja értékesítésre egy-egy alkotását!

Winkler Barnabás, Nagy Bálint